

er forkert, og vi peger i denne forbindelse på, at afgiftens mange faldgruber og hår-fine fortolkninger kan medføre, at guldsmeden fejlagtigt har undladt at opkræve afgift, fordi han mente, at varen var afgiftsfri.

Efter vor opfattelse er toldvæsenets skønsmæssige ansættelse af avancen et af afgiftens mest uheldige elementer.

Kan afgiftens form ændres?

At gå over til afgift på varer over en vis større værdi vil hurtigt få disse varer til at gå ud af den legitime omsætning.

Administrationen vil blive meget vanskelig, og alene at opretholde en afgift for at ramme et lille, men egentligt luksusforbrug vil i hvert fald ikke kunne begrundes i noget rationelt. Vi vil i denne forbindelse gerne anføre, at det efter vor opfattelse er meget urationelt at opretholde et administrationsapparat for at opkræve omsætningsafgift på ure til en værdi af over 600 kr.

Det naturligt foreliggende spørgsmål, om afgiften kan ændres fra en detailafgift til engrosafgift, er efter vor opfattelse fyldestgørende besvaret i følgende udtalelse i folketinget 9. marts 1948 af daværende finansminister H. C. Hansen (fortryk til rigsdagstidende 1948, spalte 2657):

„Der har været rejst det spørgsmål, om det ville være muligt at ændre afgiften

af guld- og sølvvarer m. v. fra en detailafgift til en engrosafgift. Hertil skal jeg bemærke, at spørgsmålet tidligere har været diskuteret, men er blevet opgivet som uigennemførligt. Det må erindres, at varerne indenfor dette afgiftsområde i stort omfang fremstilles af håndværkere med eget detailudsalg, og i sådanne tilfælde foreligger der jo ikke nogen engrosværdi, hvoraf afgiften skal beregnes. Hertil kommer, at afgiften af guld- og sølvvarer m. v. også omfatter brugte genstande, der ofte er meget mere værdifulde end nye varer, og brugte genstande må nødvendigvis beskattes i detailhandelen, hvor den egentlige prisdannelse sker.“

I sin form kan afgiften næppe administreres anderledes, end tilfældet er, og vi understreger påny toldvæsenets beredvilighed til at forhandle med os, når der forelå problemer, og at embedsmændene altid har løst dem hurtigt og smidigt, når der var muligheder for en positiv løsning. Men det ændrer ikke det forhold, at vi — under henvisning til, hvad vi har anført om vanskelighederne ved lovens administration og de gener og omkostninger, den påfører branchen — mener at være berettiget til at betegne afgiften med dens administrative følger, herunder toldvæsenets skønsmæssige ansættelse af avancen ved kontrolberegningen, som urationel.